

[Arnth Jensen.]

det kan vi selvfølgelig subsidiært tiltræde, hvis ikke vort Ændringsforslag bliver vedtaget.

Endelig med Hensyn til Ændringsforslag Nr. 10 er det jo saadan, som jeg nævnte i Udvalget, at man ønsker gennem det at fastslaa, at den samme Bestemmelse skal indføres for København, som gælder for det øvrige Land, nemlig Bestemmelsen om, at det skal være Menighedsraadene, der skal autorisere Lærebøgerne i Religion. Som jeg udtalte i Udvalget, og vist ogsaa her i Tinget, er det en Bestemmelse, som vi i og for sig ikke har noget imod, men der er bare det ved det, at jeg forstaar det, som om denne Bestemmelse i og for sig gælder for hele Landet efter Menighedsraadsloven. I København er det imidlertid saaledes, at det er Skoledirektionen, som autoriserer Lærebøgerne, og under Skoledirektionen i København maa altsaa høre alle Københavns Menighedsraad. Hvis dette Ændringsforslag vedtages, vil det sige, at man skulde have Erklæring fra samtlige Menighedsraad om, hvilke Bøger der skulde autoriseres. Vi finder denne Bestemmelse meget upraktisk, og vi kan ikke tiltræde den.

Med disse Ord skal jeg anbefale at stemme for de af mit Parti stillede Ændringsforslag, at stemme imod Ændringsforslag Nr. 1, 2 og 4 og undlade at stemme ved Afstemningen over Ændringsforslagene Nr. 3, 5 og 10.

Vesterager: Det var ikke ganske klart for os, hvor bindende Overenskomsten var mellem de tre Partier, da Lovforslaget kom her til Folketinget. Jeg formodede, at Sagen var afgjort, men vide det bestemt kunde jeg jo ikke. Det syntes noget usandsynligt, at Folketinget ikke maatte flytte saa meget som et Komma i et Lovforslag, som kom fra Landstinget, men det viste sig trods al anden Antydning fra Venstre, at der intet var at udrette. Vi blev straks opfordret til at komme med Ændringsforslag til næste Dag Kl. 10, og med den Magtfordeling, der nu en Gang er mellem Flertal og Mindretal, var der intet andet for os at gøre end at rette os efter dette Diktat. Det bærer ogsaa Ændringsforslagene Præg af, idet vi har stillet vore principale Ændringsforslag fra Landstinget og saa har stillet enkelte andre subsidiære Ændringsforslag, hvis disse principale Ændringsforslag bliver forkastet, for dog at bidrage til, at der kan blive mere Ensartethed over Loven.

Trods alt, hvad der er sagt fra Venstres Side, og alt, hvad der er talt fra den Kant, er det ganske klart, at der ikke er Udsigt til at faa gennemført den allermindste Ændring. Naar Venstre nu stiller Ændringsforslag, er det derfor i Virkeligheden saa mærkværdigt, som det kan være. Man maa i høj Grad forbavses over, at det ikke har stillet disse Ændringsforslag i Landstinget, hvor det havde Mulighed for at faa dem gennemført, i Stedet for at vente saa længe, at det ærede Parti ved, at det hele er afgjort og det er bundet til at stemme paa alt det, som er kommet fra Landstinget, og intet derudover.

Naar man derfor taler om, at man kunde ønske, og man kunde haabe, ja, saa er det alt sammen den Slags smukke Drømme, som man kan nære, naar man sidder og længes efter Friheden, men er bundet paa Hænder og Fødder.

Vi er selvfølgelig ogsaa klar over fra konservativ Side, at der findes Ting i Lovforslaget, saadan som det foreligger nu, som vi godt kunde stemme for, og hvis man havde været villig til at indarbejde enkelte Ændringer i Hovedforslaget, vilde rimeligvis Resultatet være blevet, at alle fire Partier her i Rigsdagen kunde have stemt for Lovforslaget, og det vilde jeg have anset for at være en Vinding, baade for Skolen og for Hjemmene og for denne Sag. Men det har man ikke paa nogen Maade villet være med til. Man har ikke villet gennemgaa Paragrafferne, man har ikke villet give Folketinget den allermindste Tid til at forhandle om det Lovforslag, som nu er sendt over til os. Det har altsaa ikke været det fjerneste for os at gøre i den Retning; Folketinget maa tage det hele, saaledes som det er sendt os fra det andet høje Ting. Det er den Form for Rigsdagsarbejde, som nu er indført af Regeringspartierne sammen med Venstre. Vi har saa fastholdt vore Forslag, der altsaa ikke er drøftet i Udvalget, men vi har jo Lov til at stille dem her i Salen. Jeg kan henvise til mine tidligere Udtalelser og derfor fatte mig kort.

Ved vore Ændringer til §§ 1—9 ønsker vi, at der skal være en fælles Skolekommission for hele Kommunen, og at Befolkningen skal have Indflydelse paa dens S sammensætning gennem direkte Valg. Vi kan ikke gaa med til Ordningen i § 3, navnlig finder vi Bestemmelsen i § 3, 3die Stykke, ganske meningsløs. Vi mener, det er umuligt for Folketinget at stemme for en saadan Affattelse. Hvad er egentlig Meningen? Man har givet den Forklaring, at Sognepræsten kunde vælges ind i Skolekommis-